

استقلال بلژیک از هلند

181 سال پیش در روز 4 اکتبر سال 1830 میلادی، یک دولت موقت در کشور بلژیک استقلال این کشور از هلند را اعلام کرد.

جام جم آنلاین: 181 سال پیش در روز 4 اکتبر سال 1830 میلادی، یک دولت موقت در کشور بلژیک استقلال این کشور از هلند را اعلام کرد. چند سال پیش از این تاریخ در جریان کنگره وین 1814-1815 میلادی، انگلستان وحدت بلژیک به هلند را تحمیل کرده بود.

پس از سرنگونی امپراتور فرانسه ناپلئون اول، لندن می خواست با ایجاد این کشور حایل مانع فرانسه برای از سرگیری تلاش برای فتح اروپا شود.

اما در این کشور جدید سلطنتی، بلژیکی ها همواره شکایت داشتند که با آنها به عنوان شهروندان درجه دوم رفتار می شود، در حالی که جمعیت بلژیکی ها 3.5 میلیون نفر و جمعیت هلندی ها 3 میلیون نفر بود.

علاوه بر این بلژیکی ها کاتولیک مذهب بوده و هلندی ها پیرو مذهب پروتستان کالوینیست بودند. از طرف دیگر طبقه بورژوا بلژیک فرانسه زبان بوده و نگاهشان به سوی پاریس بود.

اما هلندی ها به زبان مادری خود سخن می گفتند و به دلیل تاجرپیشه بودند دیدگانشان به پهنه دریاها برای تجارت ادویه دوخته شده بود.

پس از برکناری شارل دهم پادشاه فرانسه و به قدرت رسیدن لویی فیلیپ اول، امید استقلال در قلب های بلژیکی های طرفدار خودمختاری و استقلال از هلند زنده شد.

در 25 اوت سال 1830 میلادی، نمایندگان بورژوازی بلژیک در شهرداری شهر بروکسل دور هم گرد می آیند و تصمیم می گیرند بدون فوت وقت یک گارد ملی تشکیل دهند و یک پرچم ملی سه رنگ با رنگهای سیاه، زرد و قرمز را به عنوان پرچم بلژیک برمی گزینند.

علاوه بر این، آنها از گیوم اول پادشاه هلند خواستار جدایی اداری بلژیک و هلند می شوند که تنها نقطه اتصال دو نیمه جدا شده سلطنت سلسله اورانژ هلند باشد اما گیوم اول به پیشنهادهای آنها اعتنا نمی کند.

به این ترتیب، در ایالت والونی فرانسه زبان شورش در می گیرد. مردم شهر لیژ و بسیاری از شهرهای کارگری قیام می کنند.

گیوم اول از شاهزاده فردریک می خواهد با سپاه آنتورپ به سوی بروکسل حرکت کند.

در روز 20 سپتامبر، شورشیان بلژیک مسلح شده و نخستین سنگر بندی ها در خیابان های بروکسل برپا می شوند.

ارتش و شورشیان در پارک بروکسل با یکدیگر برخورد می کنند، اما در 26 سپتامبر دستور عقب نشینی ارتش صادر می شود.

در روز 27 سپتامبر، مجلس لاهه جدایی اداری بلژیک را تصویب می کند اما دیگر برای این کار دیر شده بود و دولت موقتی که در جریان این مدت در بلژیک تشکیل شده بود، مصوبه مجلس لاهه را نمی پذیرد.

دولت موقت در روز 4 اکتبر سال 1830 میلادی استقلال بلژیک را اعلام میکند و یک هفته بعد، یک کنگره ملی را برای تدوین یک قانون اساسی برای این کشور جدید تشکیل می دهد.

گیوم اول پادشاه هلند با توسل به مفاد پیمان های کنگره وین خواستار یک کنفرانس بین المللی می شود.

در روز 4 نوامبر سال 1830 میلادی انگلستان، اتریش، پروس، فرانسه و روسیه قدرت های آن روزگار جهان در لندن تشکیل جلسه می دهند و چون در مقابل عمل انجام شده قرار گرفته بودند، استقلال بلژیک را به رسمیت می شناسند.

به این ترتیب ، در روز 4 اکتبر سال 1830 میلادی دولت موقتی که به دلیل استقلال طلبی مردم بلژیک به طور خودجوش شکل گرفته بود ، استقلال بلژیک را اعلام می کند و به وحدت با هلند که از سوی انگلستان تحمیل شده بود ، خاتمه می دهد.